

De drie prinsen

Rob Maayen

Script: De drie prinsen

Overzicht rollen

Thomas (verteller/raadsheer)

Koning Ewout

Prins Julius

Prins Pepijn

Prins Benjamin

Generaal Bulderbast

Gerrit Graaier (rijkaard/vrek)

Aline (blinde/wijze vrouw)

De rollen kunnen zowel door jongens als door meisjes worden vertolkt. Het aantal rollen kan in sommige scènes naar eigen inzicht worden uitgebreid met figuranten.

In het stuk zijn regieaanwijzingen *cursief* weergegeven.

Decor / rekvisieten

Het spel is met zeer eenvoudige middelen op het gebied van decor en rekvisieten op allerlei locaties (zaal, school, buiten) te realiseren.

De achtergrond zo neutraal mogelijk houden, bijvoorbeeld door middel van zwarte of blauwe gordijnen.

Scène 1: de opdracht

Bij aanvang van het toneelstuk is het podium verlaten. In het midden staat een troon of een mooie stoel.

De raadsheer Thomas komt waardig op vanaf de zijkant. Hij is gekleed in een lang kleed en een mooie mantel. In zijn hand heeft een ceremoniestaf met een fraaie knop aan de bovenzijde. Hij richt zich rechtstreeks tot het publiek.

Raadsheer: (plechtig)

Gegroet, beste mensen...Mijn naam is Thomas. Ik ben al vele jaren de raadsheer van koning Ewout. Nog nooit had ons koninkrijk zo'n wijze vorst. Hij heeft voor vrede en welvaart gezorgd. Koning Ewout is daarom zeer geliefd bij zijn onderdanen. Het is een eer hem te mogen dienen...

Op de achtergrond komt koning Ewout op. Hij is fraai gekleed (wambuis, rode mantel, gouden ketting en een kroon). Hij loopt moeizaam met een stok naar zijn troon en gaat voorzichtig zitten.

Raadsheer: (bedroefd)

Maar onze koning is moe...Het besturen van het land valt hem steeds zwaarder...Zijn gezondheid laat hem in de steek.

Gelukkig heeft hij 3 flinke zonen: Julius, Pepijn en Benjamin.

(zuchtend)

Maar daar zit nu juist het probleem...Wie moet koning Ewout opvolgen?...

In de meeste koninkrijken wordt de eerstgeborene automatisch de opvolger. Maar is dat altijd de meest geschikte kandidaat ?...

Bij ons is het de gewoonte dat alle koningszonen of koningsdochters eerst een opdracht moeten uitvoeren. Wie deze opdracht het beste vervult, is de meest geschikte kandidaat. Eerlijk en logisch eigenlijk...

De raadsheer kijkt even om naar de koning en knikt medelijdend.

Raadsheer: (ontroerd)
Ik denk dat het zover is...

Hij gaat naast de troon staan en maakt een buiging.

Koning: (hartelijk)
Mijn beste Thomas, ik ben tot een besluit gekomen...Ik wil het bestuur van ons koninkrijk overdragen aan één van mijn zonen. Het wordt tijd voor hun grote opdracht. Wil jij ze roepen ?

De raadsheer buigt opnieuw en loopt waardig naar de rand van het podium. Bij het afroepen van de namen tikt hij telkens met de ceremoniestaf op de grond.

Raadsheer: (luid)
Prins Julius !

De oudste prins komt met ferme stappen op. De kleding van 3 de prinsen is voornaam (mooi wambuis/hesje, witte blouse, korte mantel, laarzen, gouden ketting). Hij gebaart geïrriteerd dat de raadsheer meer opzij moet gaan. Die doet geschrokken een stapje terug. Hij knikt naar zijn vader als begroeting en gaat stram naast de troon staan.

Raadsheer: (luid)
Prins Pepijn !

De prins komt haastig op en gunt de kamerheer geen blik waardig. Na een kort hoofdknikje richting zijn vader gaat hij nieuwsgierig naast zijn broer staan.

Raadsheer: (luid)
Prins Benjamin !

De jongste prins komt heel bedaard op. In het voorbijgaan klopt hij de raadsheer vriendschappelijk op de schouder. Hij maakt een buiging voor zijn vader en gaat naast zijn broers staan. Door een enigszins schuine opstelling zijn ze goed zichtbaar voor het publiek. De raadsheer gaat aan de andere kant van de troon staan.

De koning kijkt zijn zonen één voor één nadrukkelijk aan. Prins Julius en Alexander reageren met een afstandelijk hoofdknikje. Prins Pepijn glimlacht terug en wuift even.

Koning: (ontroerd)
Jongens, ik heb besloten om binnenkort afstand te doen van de troon.

Prins Julius en Pepijn geven elkaar een "high-five". Prins Benjamin kijkt bezorgd naar zijn vader.

Koning: (nadrukkelijk)
Jullie krijgen alle drie dezelfde opdracht. Trek de wijde wereld in. Ga op zoek naar wat ons koninkrijk het meeste nodig heeft.

De drie prinsen kijken elkaar verwonderd aan.

Koning: (beslist)

Over 3 maanden verwacht ik jullie terug met een duidelijk antwoord. Dan zal ik beslissen wie mijn opvolger mag worden...

(hartelijk)

Ga nu meteen op weg. Veel succes !

Julius en Pepijn groeten formeel en haasten zich weg, waarbij ze elkaar voortdurend opzij duwen. Prins Benjamin omhelst eerst zijn vader en loopt dan diep in gedachten naar de voorgrond. De koning staat ondertussen moeizaam op en verlaat het toneel. Als hij uit het zicht is doet Benjamin zijn wambuis/hesje uit, maakt zijn mantel los en doet zijn ketting af. Hij wenkt Thomas en overhandigt hem de spullen.

Benjamin: (fluisterend)

Thomas, wil je dit voor mij bewaren tot ik terugkom ?

Raadsheer: (verbaasd)

Natuurlijk hoogheid...Maar waarom ?!...

Benjamin: (fluisterend)

Ik wil liever niet herkend worden...Mensen moeten mij niet beoordelen op mijn afkomst.

De prins schudt hem hartelijk de hand ten afscheid en verlaat het podium. De raadsheer kijkt hem peinzend na. Hij legt de kledingstukken op de troon en schuift die naar de zijkant. Vervolgens richt hij zich weer rechtstreeks tot het publiek.

Raadsheer: (plechtig)

En zo trekken de prinsen de wijde wereld in om hun opdracht te vervullen. Ze kiezen alle drie een andere weg. Ze hebben opvallende ontmoetingen tijdens hun zoektocht. Laten wij ze gaan volgen op hun reis...

De raadsheer gaat aan de zijkant staan met zijn gezicht gericht op het toneel.

Scène 2: prins Julius

Het toneel is bij aanvang van de scène leeg. Na enige tijd marcheert met veel gestamp generaal Bulderbast het podium op. Hij is gekleed in een overdadig uniform(modern of klassiek) met veel onderscheidingen Op zijn hoofd een militaire pet of een helm met pluim. Om zijn nek hangt een verrekijker en onder zijn arm draagt hij een officiersstaf. Hij spreekt afgemeten, sterk gearticuleerd met een rollende "r".

Bulderbast: (luid)

Generaal Bulderbast present !!! Op de plaats rust !!!

Hij gaat in de ruststand staan en kijkt strak voor zich uit in de richting van het publiek. Van de zijkant komt prins Julius voorzichtig op. Hij loopt eerbiedig een rondje om de generaal en staart vol bewondering naar het uniform. De generaal blijft strak voor zich uit kijken en reageert niet.

Julius: (bewonderend)

Wauw !!!

De generaal draait zich nu langzaam naar hem toe en observeert hem grondig.

Bulderbast: (geïrriteerd)
En wie mag jij wezen ?

Julius: (hautain)
Ik ben prins Julius, de oudste zoon van koning Ewout.

De generaal is totaal niet onder de indruk.

Bulderbast: (minachtend)
Een adellijk papventje dus... Wat moet je van me ?

Julius: (gretig)
Ik wil ook graag een belangrijke militair worden met veel onderscheidingen.

De generaal bekijkt trots zijn eigen onderscheidingen en wrijft ze even op.

Bulderbast: (minachtend)
Je bent vast gewend alles cadeau te krijgen...
(trots)
Deze onderscheidingen heb ik verdiend met mijn eigen zweet en bloed !

Julius: (nieuwsgierig)
Wat moet ik daarvoor leren ?

Bulderbast: (nuchter)
Je moet eerst de wereld op de juiste manier leren zien...

Hij pakt zijn verrekijker en geeft die aan Julius.

Bulderbast: (bevelend)
Vertel me wat jij ziet ! Dan zal ik je daarna vertellen wat ik zie!

De prins tuurt door de verrekijker in de richting van het publiek.

Julius: (aanzelend)
In de verte zie ik een kerk...

Bulderbast: (nuchter)
Dat is een mooie uitkijkpost. Je moet altijd waakzaam zijn. Laat je nooit verrassen door de vijand !

Julius: Uitgestrekte heuvels...

Bulderbast: Wie de hoogten bezet, heeft altijd een strategisch voordeel.

Julius: Ze zijn helemaal begroeid met bossen.

Bulderbast: Uitstekende plekken om hinderlagen te leggen.

Julius: Er zijn ook dalen.

Bulderbast: Mogelijk een gunstig terrein voor een veldslag.

Julius: In de dalen stromen beekjes en rivieren.

Bulderbast: Water is altijd een goede eerste verdedigingslinie.

Julius: Verspreid in de dalen liggen verschillende dorpjes.

Bulderbast: Die moet je bezetten of als het nodig is... plunderen.

Julius: (bezorgd)
En de mensen dan ?....

Bulderbast: (minachtend)
Domme burgers...Als er gevochten wordt, vluchten ze in paniek alle kanten uit.
Ze hebben de nare gewoonte om recht in de vuurlinie te lopen !
(peinzend)
Maar...met een beetje mazzel zitten er wel een paar nieuwe rekruten bij...

Julius geeft duidelijk onder de indruk de verrekijker terug.

Julius: (bewonderend)
Zo wil ik ook naar de wereld leren kijken.
(enthousiast)
Onder mijn leiding zal ons koninkrijk machtiger worden. Ik zou het grondgebied kunnen uitbreiden. Alle buurlanden zullen respect voor ons krijgen.

Bulderbast: (waarderend)
Mooi ideaal !
(streng)
Maar als je in militaire dienst wilt, moet je afstand doen van je naam en je titels. Je wordt een nummer ! Begrepen ?!

Julius kijkt eerst bedenkelijk, maar knikt dan instemmend.

Bulderbast: (brullend)
Ik hóór niets !

De prins schrikt hevig, maar herstelt zich.

Julius: (beteuterd)
Ja, dat is goed...

De generaal stuift op hem af en buigt dicht zich naar de prins toe.

Bulderbast: (dreigend)
Zo praat je niet tegen een meerdere, soldaat.
(snauwend)
Zeg me na: Jawel, generaal !!! Tot uw orders, generaal !!!

Julius springt in de houding en salueert.

Julius: (luid)

Jawel, generaal ! Tot uw orders, generaal !

Bulderbast loopt taxerend om hem heen. Hij maakt de mantel van de prins los en laat hem achteloos vallen. Dan neemt hij de gouden ketting af, bekijkt die een moment hoofdschuddend en stopt hem in zijn broekzak.. Opnieuw loopt hij taxerend om hem heen en knikt tevreden.

Bulderbast: (peizend)

Misschien zie ik mogelijkheden om van jou een soldaat te maken...

(dreigend)

Maar dan eis ik onvoorwaardelijke gehoorzaamheid ! Is dat duidelijk ?!

Julius: (luid)

Jawel, generaal ! Volkomen duidelijk, generaal !

De generaal gromt goedkeurend en denkt even na.

Bulderbast: (beslist)

Voortaan ben je nummer: 987.654.321.000

(bevelend)

Herhaal, soldaat !

Julius: (luid)

Nummer 987.654.321.000 meldt zich! Wat zijn uw orders, generaal ?

Bulderbast: (tevreden)

Mooi,... we gaan meteen beginnen. We hebben immers nog veel te doen.

(waarschuwend)

En de vijand slaapt nooit !

De generaal hangt zijn verrekijker recht, steekt zijn officiersstafje onder de oksel en draait stram weg van het publiek.

Bulderbast: (bevelend)

Volg me, soldaat !

Hij marcheert met zwaaiende armen en veel gestamp weg. Ondertussen geeft hij luid de maat aan: "één-twee, één-twee" etc. Julius volgt hem als een schaduw precies in de maat. Beiden verlaten het toneel. De kamerheer kijkt hen hoofdschuddend na.

Raadsheer: (bezorgd)

En zo gaat prins Julius in de krijgssleer bij generaal Bulderbast.

Hoe verging het ondertussen prins Pepijn ?...

Vervolg

Prins Pepijn raakt in de ban van de geslepen sjacheraar Gerrit Graaier. Deze vrek is maar in één ding geïnteresseerd: veel geld verdienen ! Daarvoor is alles toegestaan: liegen, bedriegen, woekeren etc. Hij leert Pepijn de "fijne" kneepjes van deze kijk op de wereld.

De jongste prins Benjamin ontmoet op zijn zoektocht de blinde, wijze vrouw Aline. Bij haar leert de prins in alle rust om nog meer te kijken naar het mooie in de mensen en de natuur. Hij geniet met volle teugen !

Als de drie maanden voorbij zijn keren de prinsen naar het paleis terug. Hun zoektocht heeft hen alle drie veranderd.

Koning Ewout en de raadsheer horen aandachtig hun verhalen aan. De oude vorst kiest tenslotte voor hetgeen zijn rijk het meeste nodig heeft: een koning met een hart!